

Rättsfallssamlingen

Mål T-620/11

GFKL Financial Services AG
mot
Europeiska kommissionen

”Statligt stöd — Tyska skattebestämmelser om överföring av underskott (’Sanierungsklausel’) — Beslut om att förklara stödet oförenligt med den inre marknaden — Talan om ogiltigförklaring — Villkoret personligen berörd — Upptagande till sakprövning — Begreppet statligt stöd — Selektiv karaktär — Skattesystemets beskaffenhet och systematik — Offentliga medel — Motiveringsskyldighet — Berättigade förväntningar”

Sammanfattning – Tribunalens dom (nionde avdelningen) av den 4 februari 2016

1. *Talan om ogiltigförklaring — Fysiska eller juridiska personer — Rättsakter som berör dem direkt och personligen — Personligen berörd av en allmängiltig akt — Villkor — Beslut av kommissionen att förbjuda en stödordning till förmån för en viss sektor — Talan väckt av ett företag som har en förvärvat rättighet till lägre skatt enligt stödordningen — Upptagande till sakprövning*
(Artikel 263 fjärde stycket FEUF)
2. *Talan om ogiltigförklaring — Fysiska eller juridiska personer — Berättigat intresse av att få saken prövad — Beslut i vilket kommissionen konstaterar att ett stöd är oförenligt med den inre marknaden — Uppehåll i tillämpningen av den aktuella stödordningen som en följd av kommissionens beslut att inleda det formella granskningsförfarandet — Talan väckt av stödmottagaren — Upptagande till sakprövning*
(Artikel 263 fjärde stycket FEUF)
3. *Institutionernas rättsakter — Motivering — Skyldighet — Räckvidd — Kommissionens beslut på området för statligt stöd*
(Artiklarna 107 FEUF och 296 FEUF)
4. *Stöd som ges av en medlemsstat — Begrepp — Åtgärdens selektiva karaktär — Skattenedsättning — Bedömningskriterier — Motivering grundad på skattesystemets beskaffenhet och struktur*
(Artikel 107.1 FEUF)
5. *Stöd som ges av en medlemsstat — Kommissionens beslut — Domstolsprövning — Gränser — Bedömning av lagenligheten utifrån de uppgifter som var tillgängliga när beslutet fattades — Grund som stöder sig på omständigheter som inte åberopats under det administrativa förfarandet — Upptagande till sakprövning*
(Artiklarna 108 FEUF och 263 FEUF)

6. *Stöd som ges av en medlemsstat — Begrepp — Åtgärdens selektiva karaktär — Skattenedsättning — Skattemässig åtgärd som gör det möjligt att överföra underskott vid förvärv av ett företag som befinner sig i svårigheter i syfte att rekonstruera företaget — Omfattas — Motivering grundad på skattesystemets beskaffenhet och struktur — Föreligger inte*

(Artikel 107 FEUF)

7. *Stöd som ges av en medlemsstat — Begrepp — Stöd som härrör från statliga medel — En medlemsstats avstående av skatteintäkter för att göra det möjligt för investerare att förvärva andelar i vissa företag på skattemässigt förmånligare villkor — Omfattas*

(Artikel 107.1 FEUF)

8. *Stöd som ges av en medlemsstat — Återkrav av ett rättsstridigt stöd — Stöd som beviljats i strid med handläggningsreglerna i artikel 108 FEUF — Principen om skydd för berättigade förväntningar — Tillämpningsområde — Nationell myndighet har lämnat ett bindande besked som strider mot unionslagstiftningen — Inga berättigade förväntningar hos stödmottagarna — Påstått liknande åtgärder förekommer i andra medlemsstater — Saknar relevans*

(Artikel 108 FEUF; rådets förordning nr 659/1999, artikel 14.1 andra meningen)

1. Ett företag kan i princip inte väcka talan om ogiltigförklaring av ett beslut av kommissionen att förbjuda en stödordning till förmån för en viss sektor om det enbart berörs av detta beslut på grund av att det är verksamt inom sektorn i fråga och eventuellt kan erhålla stöd enligt nämnda stödordning. När kommissionens beslut berör en grupp av personer som med hjälp av gruppmedlemmarnas egna kriterier kunde identifieras eller skulle ha kunnat identifieras när rättsakten antogs, kan dessa personer däremot vara personligen berörda av rättsakten i den mån de ingår i en begränsad krets av ekonomiska aktörer.

Ett företag som har en förvärvat rätt till skattenedsättning enligt nationell lagstiftning, vilken kvalificerats som statligt stöd genom ett beslut om förbud för stöd till en viss sektor, ska anses ingå i en begränsad krets av ekonomiska aktörer, vilka var identifierade, eller åtminstone enkelt kunde identifieras, vid tidpunkten då det angripna beslutet antogs, i den mening som avses i dom av den 15 juli 1963 Plaumann/kommissionen, 25/62. Denna slutsats påverkas inte av det förhållandet, att nationella myndigheter, efter kommissionens beslut att inleda det formella granskningsförfarandet och det efterföljande beslutet att förbjuda stöd till en viss sektor, vidtog åtgärder som syftade till att den nationella lagstiftningen inte skulle tillämpas.

För övrigt sammanfaller inte de omständigheter på vilka ett rättssubjekt enligt rättspraxis kan anses vara personligen berörd i den mening som avses i artikel 263 fjärde stycket FEUF inte nödvändigtvis med de kriterier som medför att det föreligger ett statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF.

(se punkterna 55, 56, 64, 65, 70 och 71)

2. Se domen.

(se punkterna 76–80)

3. Se domen.

(se punkterna 86–97)

4. Vid fastställandet av om en nationell skattebestämmelse är selektiv ska det i ett första steg avgöras vilken som är den allmänna eller ”normala” skatteregeln i den berörda medlemsstaten. I ett andra steg ska det sedan mot bakgrund av denna allmänna eller ”normala” skatteregel bedömas och fastställas om den fördel som ges genom den aktuella skatteåtgärden är selektiv genom att visa att den avviker från det allmänna systemet såtillvida att den gör åtskillnad mellan ekonomiska aktörer som, mot bakgrund av de syften som eftersträvas med denna skatteregel, befinner sig i en i faktiskt och rättsligt hänseende jämförbar situation, vilket kommissionen ska styrka. Efter det att de två första stegen i prövningen har genomförts, kan det fastställas att en åtgärd vid första påseende anses selektiv.

En åtgärd uppfyller inte selektivitetskriteriet, även om åtgärden utgör en fördel för den som kommer i åtnjutande av den, om den motiveras av det relevanta systemets beskaffenhet och allmänna struktur. Efter detta eventuella tredje steg i prövningen kan en åtgärd anses vara selektiv.

Vid denna prövning ska det göras en åtskillnad mellan å ena sidan de mål som uppställts för en viss skatteordning och som ligger utanför denna och å andra sidan de mekanismer som utgör en del av själva skattesystemet och som är nödvändiga för att kunna uppnå sådana mål. Dessa mål och mekanismer kan, i egenskap av grundläggande eller styrande principer för skattesystemet i fråga, utgöra stöd för en sådan motivering, vilket det åligger medlemsstaten att visa.

(se punkterna 100–102 och 153)

5. Se domen.

(se punkt 110)

6. En skattenedsättning som utgör ett undantag från regeln enligt vilken möjligheten att överföra underskott vid förvärv av 25 procent eller mer av andelarna i ett företag och som, på vissa villkor, gör det möjligt att överföra underskott när ett företag i svårigheter förvärvas i rekonstruktionssyfte är selektiv vid ett första påseende, eftersom den inte avser alla företag i vilka det har skett en betydande förändring av aktieägarkretsen, utan är tillämplig på en väldefinierad kategori företag, nämligen företag som vid tidpunkten för förvärvet är insolventa eller överskuldssatta alternativt hotas av insolvens eller överskuldssättning. Vissa av villkoren för denna åtgärd har inte något samband med syftet att förhindra missbruk, den omfattar inte samtliga företag som befinner sig i en i faktiskt och rättsligt hänseende jämförbar situation och den medför således ett gynnande av företag i svårigheter. Kommissionen gjorde därför inte någon felaktig bedömning när den ansåg att den omtvistade åtgärden innebar en åtskillnad mellan aktörer som, med hänsyn till de syften som eftersträvas med skattesystemet, befinner sig i en, i faktiskt och rättsligt hänseende, jämförbar situation.

Skatteåtgärden är inte heller motiverad av skattesystemets beskaffenhet och allmänna struktur, eftersom dess huvudsyfte är att underlätta rekonstruktion av företag i svårigheter. Detta syfte omfattas inte av skattesystemets grundläggande och styrande principer och utgör således inte syfte som är internt, utan som är fristående från skattesystemet. Det är härvidlag inte nödvändigt att pröva huruvida den omtvistade åtgärden är proportionerlig i förhållande till det eftersträvade syftet.

(se punkterna 138, 139, 141, 142, 159 och 160)

7. Se domen.

(se punkterna 175–183)

8. Se domen.

(se punkterna 186–192)